

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم گری-دلبستگی و زوج درمانی سیستمی-رفتاری بر عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنشویی

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 16، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه شیری - دانشجو

محمود گودرزی - استادیار گروه مشاوره خانواده

خلاصه مقاله:

مقدمه: رابطه جنسی، کارکرد طبیعی بین زوجین است که احساس رضایت از آن در حفظ نظام خانواده موثر است و عامل اصلی در پیشگیری از عدم تعهد و رابطه فرازنشویی می‌باشد. هدف: پژوهش مقایسه اثربخشی زوج درمانی خود تنظیم‌گری-دلبستگی و سیستمی-رفتاری بر عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنشویی بود. روش: روش پژوهش نیمه‌آزمایشی، با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری با گروه گواه بود. جامعه آماری ۶۸ زن دارای رابطه فرازنشویی مراجعه کننده به مرکز مشاوره ویژه زنان در شهرستان سنندج در سال ۱۳۹۸ بود. با نمونه‌گیری در دسترس ۴۵ نفر انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش و یک گروه گواه (۱۵ نفره) گمارده شدند. پرسشنامه عملکرد جنسی زنان روزن و هایمن (۲۰۰۴) استفاده شد. برای گروه اول برنامه زوج درمانی خود تنظیم‌گری-دلبستگی ۸ جلسه، و گروه دوم برنامه سیستمی-رفتاری ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای اجرا شد. داده‌ها با آزمون تحلیل واریانس آمیخته تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که هر دو مدل زوج درمانی خود تنظیم‌گری-دلبستگی و سیستمی-رفتاری بر بهبود عملکرد جنسی زنان دارای رابطه فرازنشویی اثربخشی معناداری داشتند ($P < 0.01/0$). نتایج پیگیری نشان داد این نتایج بعد از سه ماه پایدار ماند. بین گروه‌های زوج درمانی تفاوت معناداری وجود نداشت. نتیجه‌گیری: می‌توان از این دو رویکرد به عنوان مداخله‌ای موثر در روابط زوجین استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

خود تنظیم گری-دلبستگی، سیستمی-رفتاری، عملکرد جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267638>

